

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0231/2011

16.6.2011

SPRAWOZDANIE

w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokratyzacji
(2011/2032(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Véronique De Keyser

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI ROZWOJU	22
OPINIA KOMISJI PRAW KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIA	26
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	29

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokratyzacji (2011/2032(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, a w szczególności jej art. 21, oraz Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, a w szczególności jego art. 25,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW) przyjętą w 1979 r.,
- uwzględniając Europejską konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz zobowiązania OBWE uzgodnione w Kopenhadze w 1990 r. i na szczycie w Stambule w 1999 r., podczas którego wszystkie państwa należące do OBWE zobowiązały się do zapraszania międzynarodowych obserwatorów, w szczególności Biuro Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE (ODIHR), na organizowane przez siebie wybory,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i narodów oraz Amerykańską konwencję praw człowieka,
- uwzględniając konwencję MOP nr 169 dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej z dnia 7 czerwca 1989 r.,
- uwzględniając art. 2, 6, 8 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej ogłoszoną w Strasburgu dnia 12 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając art. 8, 9 i 96 umowy o partnerstwie AKP-WE (2000 r.),
- uwzględniając rezolucję zatytułowaną „Propagowanie i umacnianie demokracji”, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 4 grudnia 2000 r.¹, a także rezolucję zatytułowaną „Wzmacnianie roli organizacji i mechanizmów szczebla regionalnego, niższego i innych w propagowaniu i umacnianiu demokracji” z dnia 20 grudnia 2004 r.²,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1889/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 września 1996 r. w sprawie komunikatu Komisji na temat uwzględniania przestrzegania zasad demokracji i praw człowieka w umowach

¹ A/RES/55/96.

² A/RES/59/201.

zawieranych przez Wspólnotę z państwami trzecimi (COM(1995)0216)¹ oraz swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji w umowach zawieranych przez Unię Europejską²,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2001 r. dotyczącą komunikatu Komisji w sprawie pomocy UE przy organizacji wyborów i ich obserwacji³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotyczącą komunikatu Komisji w sprawie roli Unii Europejskiej w propagowaniu praw człowieka i demokratyzacji w krajach trzecich (COM(2001)0252)⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie misji obserwacji wyborów UE: cele, praktyka i przyszłe wyzwania⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2009 r. w sprawie budowania demokracji w stosunkach zewnętrznych UE⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie wpływu światowego kryzysu finansowego i gospodarczego na kraje rozwijające się oraz na współpracę na rzecz rozwoju⁷,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 września 2010 r. zatytułowaną „Ograniczanie ubóstwa i tworzenia miejsc pracy w krajach rozwijających się: dalsze działania”, w szczególności jej ust. 71, 72 i 73⁸,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych⁹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych¹⁰,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania w zakresie praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz w sprawie polityki Unii Europejskiej w tej dziedzinie¹¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowaną „Podatki i rozwój – współpraca z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w

¹ Dz.U. C 320 z 28.10.1996, s. 261.

² Dz.U. C 290E z 29.11.2006, s. 107.

³ Dz.U. C 343 z 05.12.2001, s. 270.

⁴ Dz.U. C 131E z 5.6.2003, s. 147.

⁵ Dz.U. C 271E z 12.11.2009, s. 31.

⁶ Dz.U. C 265E z 30.9.2010, s. 3.

⁷ Dz.U. C 4E z 7.1.2011, s. 34.

⁸ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0327.

⁹ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0446.

¹⁰ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0434.

¹¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0489.

dziedzinie opodatkowania”¹ ,

- uwzględniając swoje sprawozdanie z dnia 5 kwietnia 2011 r. zatytułowane „Ruchy migracyjne wynikające z braku stabilności: zakres i rola polityki zagranicznej UE”² ,
- uwzględniając wszystkie umowy między UE i krajami trzecimi oraz zawarte w tych umowach klauzule dotyczące praw człowieka i demokracji,
- uwzględniając konkluzje Rady z 18 maja 2009 r. dotyczące wspierania demokratycznych rządów: w kierunku wzmocnionych ram UE,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie wspierania demokracji w stosunkach zewnętrznych Unii Europejskiej: te z dnia 17 listopada 2009 r. oraz te z dnia 13 grudnia 2010 r. zawierające sprawozdanie z postępów z 2010 r. i listę krajów pilotażowych,
- uwzględniając wspólny dokument Komisji Europejskiej i Sekretariatu Generalnego Rady w sprawie budowania demokracji w stosunkach zewnętrznych UE (SEC(2009)1095),
- uwzględniając wspólny komunikat dla Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów, zatytułowany „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego” (COM(2011)0200),
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w Kopenhadze z dnia 22 czerwca 1993 r.,
- uwzględniając tematyczne i geograficzne instrumenty finansowe Komisji Europejskiej dotyczące demokratyzacji, praw człowieka i handlu ludźmi (takie jak AENEAS, jego następcą – Program tematyczny dotyczący migracji i azylu, MIEUX, EIDHR, TAIEX, ENPI itd.),
- uwzględniając ostatnie sprawozdanie specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 21 marca 2011 r. na temat praw człowieka i spółek wielonarodowych oraz innych przedsiębiorstw³,
- uwzględniając utworzenie stanowiska wiceprzewodniczącego Komisji/wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (wysoka przedstawiciel/wiceprzewodnicząca) oraz gotowej do działania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) zgodnie ze stanem na dzień 1 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych, a także opinie Komisji Rozwoju oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0231/2011),

A. mając na uwadze, że traktaty Unii proklamują prawa człowieka i demokrację jako

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0082.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0121.

³ A/HRC/17/31, 2011.

fundamentalne wartości UE oraz jako zasady i cele działań zewnętrznych Unii, które ta ostatnia jest zobowiązana propagować jako powszechne,

- B. mając na uwadze, że demokracja jest najlepszym zabezpieczeniem praw człowieka, podstawowych wolności i tolerancji dla wszystkich grup społecznych oraz równości szans dla każdej jednostki,
- C. mając na uwadze, że demokracja stała się wartością uniwersalną, ale że systemy demokratyczne różnią się pod względem formy i kształtu, jak pokazują to różne, ale jednakowo ważne formy demokracji 27 państw członkowskich UE, ukształtowane przez historię, kulturę i okoliczności, a także przez samą UE, reprezentującą pewną formę ponadnarodowej demokracji, wyjątkowej na skalę światową; mając na uwadze, że nie ma jednego modelu ani wzorca demokracji, ale istnieje wspólne porozumienie co do zasadniczych elementów demokracji,
- D. mając na uwadze, że są one określone w dwóch rezolucjach Zgromadzenia Ogólnego ONZ¹,
- E. mając na uwadze, że prawa człowieka i demokracja są ze sobą nierozzerwalnie powiązane oraz że tylko w demokratycznym ustroju jednostki mogą w pełni korzystać z praw człowieka i podstawowych wolności, a także mając na uwadze, że demokracja może istnieć tylko przy poszanowaniu praw człowieka,
- F. mając na uwadze, że powinna obowiązywać praworządność, zapewniająca równość wobec prawa i poszanowanie prywatnych praw własności, brak ingerencji władzy publicznej, zarówno w prawie, jak i w praktyce; domaga się zatem, aby instytucje publiczne wykonywały swoje uprawnienia za pośrednictwem urzędników wybranych w sposób przejrzysty i odpowiedzialny oraz podkreśla, że niezbędne jest niezawisłe i bezstronne sądownictwo,
- G. mając na uwadze, że równość i niedyskryminacja mają kluczowe znaczenie; mając na uwadze, że każdemu przysługują wszystkie prawa człowieka bez względu na rasę, płeć, język, wyznanie, poglądy polityczne lub inne, narodowość lub pochodzenie społeczne, urodzenie lub inny status; mając na uwadze, że demokracja powinna zapewniać każdemu człowiekowi przestrzeganie jego praw, w tym praw członków mniejszości, ludności tubylczej i innych słabszych grup; mając na uwadze, że możliwość uczestnictwa mężczyzn i kobiet na równych warunkach w życiu politycznym i w procesach decyzyjnych stanowi warunek wstępny prawdziwej demokracji,
- H. mając na uwadze, że zarządzanie demokratyczne obejmuje m.in. ochronę praw człowieka i podstawowych wolności, dostęp do wymiaru sprawiedliwości, istotną rolę parlamentów i władz lokalnych w procesie podejmowania decyzji oraz przejrzyste zarządzanie finansami publicznymi; mając na uwadze, że odpowiedzialność przywódców i urzędników przed obywatelami jest kluczowym elementem demokracji; mając na uwadze, że w związku z tym walka z korupcją ma decydujące znaczenie; a także mając na uwadze, że zarządzanie demokratyczne wiąże się z cywilną kontrolą sektora bezpieczeństwa,

¹ A/RES/55/96 i A/RES/59/201.

- I. mając na uwadze, że wszyscy obywatele mają prawo do głosowania co jakiś czas w wolnych i sprawiedliwych wyborach oraz do ubiegania się o publiczne stanowiska,
- J. mając na uwadze, że szeroko rozumiana wolność poglądów i wypowiedzi w sprawach politycznych, społecznych i gospodarczych bez ryzyka represji ze strony państwa jest powszechnym prawem, podobnie jak możliwość poszukiwania różnych źródeł informacji,
- K. mając na uwadze, że wszyscy obywatele mają prawo do zakładania niezależnych stowarzyszeń i organizacji, w tym niezależnych partii politycznych i grup interesów,
- L. mając na uwadze, że istotne znaczenie mają partie polityczne wraz z szerokim spektrum poglądów politycznych, interesów, przynależności regionalnej lub wspólnotowej, które reprezentują; mając na uwadze, że partie polityczne powinny być wolne od ingerencji rządu i urzędników władzy wykonawczej; mając na uwadze, że wybrani przedstawiciele, niezależnie od tego, czy popierają rząd, czy są w opozycji, potrzebują uprawnień i środków umożliwiających prowadzenie debaty, uchwalanie przepisów i krajowych budżetów, aby móc pociągnąć rząd do odpowiedzialności za kierowanie administracją publiczną i wykorzystanie środków; mając na uwadze, że kluczem do demokracji uczestniczącej są silne parlamenty, służące za publiczne forum pokojowego negocjowania konkurencyjnych wizji porządku politycznego i społecznego, oraz inne krajowe organy prawodawcze podejmujące decyzje;
- M. mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego i podmioty niepaństwowe są ważną częścią składową prawidłowo funkcjonującej demokracji i odgrywają ważną rolę w tworzeniu kultury demokratycznej głęboko zakorzenionej w społeczeństwie; mając na uwadze, że organizacje te kształtują zapotrzebowanie społeczne i pociągają władze publiczne do odpowiedzialności za ich działania;
- N. mając na uwadze, że niezależne i zróżnicowane media są niezbędne do tego, aby zapewnić zaprezentowanie i przekazanie opinii publicznej szerokiego spektrum opinii i punktów widzenia; mając na uwadze, że wolny dostęp do informacji, komunikacji i niecenzurowany dostęp do internetu (wolność internetu) są powszechnymi prawami, niezbędnymi do zapewnienia przejrzystości i odpowiedzialności w życiu publicznym,
- O. mając na uwadze, że edukacja w zakresie demokratycznych wartości jest ważna z punktu widzenia utrzymania demokracji, podobnie jak stosowna do wieku forma uczestnictwa w procesie podejmowania decyzji w instytucjach edukacyjnych,
- P. mając na uwadze, że instytucje UE muszą wykorzystać te kluczowe elementy jako części składowe wsparcia w określonych obszarach, aby wspierać kraje trzecie w ich własnym dążeniu do demokracji,
- Q. mając na uwadze, że konkluzje Rady w sprawie wspierania demokracji w stosunkach zewnętrznych UE z 2009 i 2010 r. odzwierciedlają te elementy,
- R. mając na uwadze, że przystąpienie UE do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) wzmocni europejski system ochrony praw człowieka i poprawi pozycję UE względem krajów trzecich,

- S. mając na uwadze, że sprawą najwyższej wagi jest potwierdzenie tego, że prawa obywatelskie, polityczne, gospodarcze, społeczne i kulturalne są wzajemnie zależne i wzajemnie się umacniają oraz że tylko egzekwowanie ich wszystkich może przyczynić się do ustanowienia prawdziwego systemu demokratycznego; mając na uwadze, że demokracja jest najlepszym sposobem zagwarantowania i ochrony praw człowieka, a także zapewnienia rozwoju gospodarczego; mając na uwadze, że czynny udział społeczeństwa obywatelskiego w procesie zarządzania i jego wkład w ten proces mają kluczowe znaczenie, ale zbyt często są zaniedbywane,
- T. mając na uwadze, że w przyjętym przez siebie programie działania na rzecz demokracji Rada potwierdziła wolę zwiększenia spójności i skuteczności swojej pomocy, ale że nastąpił ograniczony postęp w tym zakresie,
- U. mając na uwadze, że Unia ma do dyspozycji szeroki wachlarz instrumentów wsparcia dla demokracji i praw człowieka – obejmujący umowy i partnerstwa polityczne, gospodarcze i handlowe, które zawierają klauzule dotyczące praw człowieka i demokracji, szczególne rozwiązanie motywacyjne dotyczące zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (tzw. system „GSP+”), dialog polityczny, działania w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), misje w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO), wyspecjalizowane instrumenty finansowe, programy partnerstwa oraz misje obserwacji wyborów; ale mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ma uzyskanie spójnej i ukierunkowanej na wyniki polityki dotyczącej demokracji i praw człowieka, opartej na standardowej metodologii, dostosowanej do sytuacji każdego kraju, usuwającej istniejące i unikającej wprowadzania nowych niespójności i podwójnych standardów w polityce zewnętrznej UE na rzecz demokratyzacji, zwracającej szczególną uwagę na specyficzne potrzeby związane z kryzysowymi sytuacjami i sytuacją po zakończeniu konfliktu, a także propagującej demokrację, prawa człowieka i rozwój jako wzajemnie powiązane cele,
- V. mając na uwadze, że UE powinna się wykazywać większą wrażliwością na sytuację społeczną, polityczną, gospodarczą i strategiczną danego kraju przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu lub zniesieniu preferencji handlowych, np. GSP+,
- W. mając na uwadze, że UE powinna zwiększyć starania na rzecz propagowania norm i elementów związanych z demokracją poprzez działalność w organizacjach międzynarodowych oraz w dalszym ciągu promować skuteczną realizację zobowiązań podjętych na forach, w których uczestniczą państwa członkowskie UE,
- X. mając na uwadze, że główne wyzwania nadal związane są z nadzorowaniem i zastosowaniem prawnie wiążących klauzul dotyczących praw człowieka w umowach międzynarodowych UE, mając na uwadze, że zawieszenie umowy międzynarodowej pomiędzy Unią a państwem partnerskim w reakcji na poważne naruszenie praw człowieka lub demokracji jest narzędziem, które istnieje po to, by wykorzystywać je w określonych sytuacjach; mając na uwadze, że pomimo częstych naruszeń klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji, a także braku poszanowania przez niektóre kraje trzecie zobowiązań zawartych w stosownych umowach międzynarodowych rządy tych krajów rzadko są sankcjonowane lub w wystarczającym stopniu pociągane do odpowiedzialności, nawet w przypadku poważnych naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że niezdolność UE do konsekwentnego stosowania tego narzędzia podważa jej wiarygodność

jako silnego i stanowczego podmiotu na arenie międzynarodowej;

- Y. mając na uwadze, że wybór sankcji powinien być dokonywany w sposób sprawiedliwy, umiarkowany i inteligentny i że ludność nie powinna być w żadnym wypadku główną ofiarą tych sankcji,
- Z. mając na uwadze, że Unia ma w tej dziedzinie rzeczywistą politykę zachęt, która może posłużyć za dźwignię dla reform, ale że jej pełny potencjał nie został wykorzystany z powodów politycznych, a zwłaszcza z powodu braku w całej UE porozumienia co do znaczenia propagowania demokracji i poszanowania praw człowieka w odniesieniu do innych priorytetów; mając na uwadze, że nie istnieje a priori żadna przeszkoda strukturalna lub prawna dla wykorzystania zewnętrznych instrumentów finansowych w celu wsparcia procesu demokratyzacji,
- AA. mając na uwadze, że rezolucja 63/168 przyjęta przez Zgromadzenia Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 18 grudnia 2008 r. wzywa do wprowadzenia ogólnoświatowego moratorium na wykonywanie kary śmierci; mając na uwadze, że kara śmierci w wielu krajach świata jest nadal stosowana jako metoda karania przestępców, a w niektórych przypadkach obejmuje nawet nieletnich,
- BA. mając na uwadze, że instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie jest zasadniczym elementem polityki europejskiej, ze względu na to, że jest ukierunkowany na działania, które nie mogą zostać zrealizowane przy wykorzystaniu instrumentów współpracy dwustronnej,
- CA. mając na uwadze, że EIDHR umożliwia finansowanie misji obserwacji wyborów Unii Europejskiej, będących głównym instrumentem interakcji w dziedzinie demokratycznej konsolidacji, ale zaleceniom tych misji często brakowało nadzoru i realizacji,
- DA. mając na uwadze, że sytuacja ta może być wynikiem braku woli politycznej rządów krajów przyjmujących misje UE obserwacji wyborów, a także niezdolności Komisji Europejskiej i państw członkowskich do przełożenia tych zaleceń na konkretne programy wsparcia, w szczególności na rzecz nowo wybranych parlamentów,
- EA. mając na uwadze, że Parlament Europejski wciąż nie dysponuje wystarczającymi analizami, które umożliwiłyby mu ocenę wielkości wsparcia dla demokracji udzielonego przez Unię, w tym przez państwa członkowskie; mając też na uwadze, że sytuacja ta wynika częściowo z nierozstrzygniętych dotychczas przez Radę kwestii dotyczących przejrzystości, dostępu do dokumentów i konsultacji,
- FA. mając na uwadze, że osiągnięcie celów obejmujących prawdziwą demokratyzację, faktyczne poszanowanie praw człowieka oraz rzeczywiste lepsze perspektywy gospodarcze dla ludności lokalnej możliwe jest tylko poprzez stosowanie zasady pełnego warunkowania; mając na uwadze, że zasada warunkowania musi zostać sformułowana we współpracy z państwami członkowskimi, w porozumieniu nie tylko z rządami, lecz także ze społeczeństwem obywatelskim, przy pełnym poszanowaniu rzeczywistych potrzeb lokalnej ludności,
- GA. mając na uwadze, że partie politycznie oraz parlamenty wybrane w wolnych i

sprawiedliwych wyborach mają decydujące znaczenie dla demokracji i procesu demokratyzacji, ale że stosowanie EIDHR i poparcie dla tego instrumentu nie odpowiadały znaczeniu tych podmiotów w przeszłości,

- HA. mając na uwadze, że prace Jednostki Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet (UN Women) są kluczowe dla wspierania uczestnictwa kobiet w procesie demokratyzacji i ich wkładu w ten proces,
- IA. mając na uwadze, że wśród instytucji UE panuje powszechna zgoda w sprawie wielowymiarowego, złożonego i długoterminowego charakteru demokracji, ale że Komisja i państwa członkowskie nie wzięły pod uwagę pełnego cyklu wyborczego przy planowaniu i wdrażaniu środków wspierających demokrację,
- JA. mając na uwadze, że w krajach, w których kształtuje się obecnie demokracja, kobiety i małe dzieci są szczególnie podatne na ryzyko związane z handlem ludźmi, również na potrzeby prostytucji,

Konieczność zmiany paradygmatu

1. jest zdania, że jedynie demokracje oparte na praworządności mogą funkcjonować jako podstawa strukturalnego, zrównoważonego partnerstwa pomiędzy Unią a krajami trzecimi, uwzględniającego także potrzeby i interesy obu stron i ich społeczeństw;
2. podkreśla, że partnerstwa oparte na dialogu i konsultacjach zwiększają zaangażowanie w proces budowania demokracji i usprawniają poszczególne elementy demokratycznego zarządzania; wzywa wszystkie instytucje UE do poczynienia większych starań na rzecz wykorzystania tych dialogów w sposób bardziej spójny, konsekwentny i skoordynowany;
3. uważa, że rola UE jako „łagodnej siły” na arenie międzynarodowej może zostać umocniona wyłącznie, jeśli ochrona praw człowieka będzie stanowić dla niej prawdziwy priorytet w ramach jej polityki wobec krajów trzecich;
4. wskazuje, że jeśli UE ma prowadzić wiarygodną, spójną politykę zagraniczną i wspierać rozwój demokracji, podstawowe znaczenie ma to, aby również w UE i jej państwach członkowskich realizowano wzorcową politykę dotyczącą poszanowania praw człowieka i demokracji, zarówno obecnie, jak i w przyszłości;
5. uważa, że zwalczanie ubóstwa i usunięcie przeszkód utrudniających danym państwom rozwój może mieć decydujący wpływ na procesy demokratyczne;
6. zauważa, że rozgrywające się w północnej Afryce i na Bliskim Wschodzie wydarzenia pokazały granice skupiania się na bezpieczeństwie – mianowicie na walce z nielegalną imigracją – i stabilizacji, co nie zdołało zlikwidować ubóstwa i niesprawiedliwości społecznej; podkreśla, że nie istnieje dylemat „bezpieczeństwo albo demokracja”, ponieważ nie jest możliwe bezpieczeństwo ludzi w społeczeństwie pozbawionym demokratycznego i odpowiedzialnego rządu; uważa, że o ile nastąpił rozwój gospodarczy, o tyle płynące z niego korzyści nie były sprawiedliwie rozdzielone; w związku z tym jest zdania, że kwestia sprawiedliwości społecznej i walki z nierównościami musi stać się obowiązkowym celem polityki zewnętrznej Unii, ponieważ jest niezbędnym czynnikiem

budowania pokojowego, zamożnego i demokratycznego społeczeństwa;

7. zwraca uwagę na potrzebę zmiany paradygmatu, ukierunkowanego na prawdziwą konsolidację demokracji opartej na wewnętrznym rozwoju, zrównoważonym, kompleksowym i korzystnym dla narodów, a także szanującym praworządność oraz podstawowe wolności i prawa człowieka; jest zdania, że UE powinna wspierać tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju demokratycznego społeczeństwa;
8. podkreśla, że demokracja jako system rządów przewiduje mechanizmy podziału władzy politycznej i zarządzania konfliktami, które odgrywają decydującą rolę dla stabilności i pokoju społeczeństw; zauważa jednak, że demokracja musi wyrastać na gruncie krajowym i nie może być zaszczerpiana sztucznie przez podmioty zewnętrzne; argumentuje, że UE wraz ze społecznością międzynarodową może odegrać aktywną rolę, popierając proces ugruntowywania demokracji;
9. uważa, że istotnym warunkiem powodzenia procesu demokratyzacji jest skupienie się na kwestiach rozwoju społecznego i gospodarczego danego kraju, aby zapewnić ludności możliwość korzystania z podstawowych praw, takich jak prawo do edukacji, opieki zdrowotnej czy zatrudnienia;
10. jest zdania, że doświadczeniem wyniesionym z demokratycznej transformacji, która nastąpiła po upadku komunistycznych dyktatur w Europie Środkowej i Wschodniej, należy dzielić się z nowo powstałymi siłami demokratycznymi w Afryce Północnej i na szerzej pojmowanym Bliskim Wschodzie; zachęca Komisję i ESDZ do bardziej aktywnego zaangażowania się w trwający obecnie proces demokratyzacji w tym ważnym sąsiednim regionie; zachęca partie europejskie do opracowania międzypartyjnych programów współpracy z nowymi partnerami w tym regionie;
11. podkreśla, że obecnie priorytet ma szerokie, konkretne i energiczne wykorzystywanie istniejącego zestawu zachęt i instrumentów Unii, zharmonizowanych w strategiach opracowanych i dostosowanych do sytuacji każdego kraju, a także likwidowanie niespójności i podwójnych przepisów przy wdrażaniu, które osłabiają postrzeganie Europy oraz jej zdolność do realizacji silnej i spójnej polityki zewnętrznej; podkreśla, że takie podejście wymaga autentycznej zmiany polityki, w której demokracja, praworządność i prawa człowieka staną się fundamentem polityki zewnętrznej Unii, przekładającym się nie tylko na cele polityczne, ale także będącym częścią sposobu jej kształtowania i struktury;
12. domaga się, żeby umowy międzynarodowe, dokumenty strategiczne dla poszczególnych krajów, plany działania, program GSP+ i wszelkie inne stosunki umowne między Unią i krajami trzecimi zostały zastrzeżone przez bardziej precyzyjne sformułowanie klauzul dotyczących praw człowieka i demokracji oraz prawa ludności tubylczej do wyrażenia opinii w ramach wstępnych konsultacji, właściwego zarządzania, precyzyjne mechanizmy na wypadek nieposzanowania przynajmniej w oparciu o zobowiązania zawarte w umowie z Kotonu, szczegółowe zobowiązania połączone ze szczegółowymi, wymiernymi, osiągalnymi i ograniczonymi w czasie kryteriami pomiaru umożliwiającymi ocenę dokonanych postępów, a także szczegółowy harmonogram wdrażania; ubolewa, że pomimo zawarcia klauzul dotyczących praw człowieka w umowie z Kotonu UE często ignoruje powtarzające się systematycznie przypadki naruszeń praw człowieka, popełniane

przez rządy krajów, które podpisały umowę z Kotonu, przyjmując „podejście rutynowe”; wzywa Komisję do prowadzenia spójnej polityki zniechęcającej do naruszania praw człowieka, np. poprzez ograniczenie kopert finansowych rządów, które nie szanują demokracji ani praw człowieka, czyli odmawianie im wsparcia budżetowego przy jednoczesnym zwiększeniu środków finansowych na rzecz umocnienia społeczeństwa obywatelskiego, tak aby pomijać rządy przy przydziale środków;

13. przypomina, że cele wspólnej polityki handlowej powinny być w pełni skoordynowane z globalnymi celami UE; przypomina też, że zgodnie z art. 207 TFUE wspólna polityka handlowa prowadzona jest zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii i że zgodnie z art. 3 TUE polityka ta powinna przyczynić się do zrównoważonego rozwoju, wyeliminowania ubóstwa oraz do ochrony praw człowieka;
14. podkreśla znaczenie stałego monitorowania procesu wdrażania umów i wzywa w związku z tym do wykorzystania ocen ich wpływu na prawa człowieka i demokrację jako uzupełnienia tych, które dotyczą zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić ciągłą ocenę tych umów;
15. podkreśla, że demokratyczne zasady i wartości mogą być dalej wspierane poprzez propagowanie ratyfikacji statutu rzymskiego MTK i objęcie priorytetem regionów, które nie są należycie reprezentowane, aby wzmocnić jego uniwersalny charakter i wesprzeć walkę z bezkarnością, ludobójstwem, zbrodniami wojennymi i zbrodniami przeciwko ludzkości;
16. ubolewa nad tym, że Komisja bardzo rzadko wdraża mechanizmy umożliwiające wycofanie preferencji przyznanych w ramach GSP+ w przypadku naruszenia powiązanych z nimi konwencji; potępia postawę Komisji, która pomimo zgodnych raportów różnych organizacji międzynarodowych odmawia wszczęcia dochodzenia w sprawie kilku krajów będących beneficjentami GSP+, co do których istnieją poważne podejrzenia, że nie przestrzegają one podpisanych konwencji;
17. przypomina zdecydowane stanowisko Parlamentu, w którym domaga się on włączenia do wszystkich umów o wolnym handlu prawnie wiążących klauzul dotyczących spraw społecznych, ochrony środowiska i przestrzegania praw człowieka, dla których minimalną podstawę stanowi wykaz konwencji zawarty w rozporządzeniu w sprawie GSP+;
18. ponownie potwierdza, że konieczne jest, aby Parlament Europejski przeprowadzał bardziej rygorystyczne kontrole tych elementów; żąda w związku z tym, żeby Rada i Komisja włączały Parlament Europejski we wszystkie etapy związane z negocjowaniem, zawieraniem, stosowaniem i zawieszaniem międzynarodowych umów z krajami trzecimi, a zwłaszcza w określaniu mandatu negocjacyjnego na potrzeby nowych umów, w szczególności w dziedzinie propagowania praw człowieka, w dialog w obrębie rady stowarzyszenia lub każdego innego równoważnego organu zarządzającego umową na temat realizacji zobowiązań w dziedzinie demokratyzacji, a także w proces decyzyjny dotyczący rozpoczęcia konsultacji lub zawieszenia umowy;
19. uważa, że należy wyciągnąć wnioski z poprzednich doświadczeń dotyczących procesu podejmowania decyzji w odniesieniu do poprawienia stosunków z państwami partnerskimi; podkreśla, że zaawansowany status może być przyznany tylko wtedy, gdy

państwa te spełniają jasne wymagania w zakresie praw człowieka i demokracji; po raz kolejny wzywa do ustanowienia jasnego mechanizmu konsultacji, który zapewni pełne informowanie Parlamentu na wszystkich etapach negocjacji;

20. jest zdania, że to w ramach ONZ śledzenie sytuacji praw człowieka w każdym kraju ma legalne podstawy i ponownie wyraża konieczność przyjęcia przez państwa europejskie wspólnego stanowiska w ramach wszystkich organów ONZ; zwraca się jednakże do Komisji i ESDZ o regularne przedstawianie wyczerpujących sprawozdań na temat wdrażania przez kraje trzecie zobowiązań w dziedzinie demokracji i praw człowieka, zawartych specjalnie w umowach z Unią;
21. ponownie potwierdza dalsze poparcie UE dla działalności Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka, UN Women i UNICEF-u; wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do ścisłej współpracy z Radą Praw Człowieka;
22. wzywa też UE, aby w tak istotnej dziedzinie, jaką jest demokratyzacja, oparła strategię w zakresie demokracji na szczegółowej analizie możliwości reform w krajach trzecich, woli politycznej zaangażowania się w tego rodzaju proces ze strony przywódców, jak również aby zidentyfikowała możliwe bariery celem określenia najodpowiedniejszych strategii; jest zdania, że wspomniany proces identyfikacji powinien opierać się na systematycznej wymianie poglądów ze wszystkimi demokratycznymi siłami w danym państwie, aby był on oparty na wzajemnym zaufaniu i wzajemnej znajomości;
23. zauważa, że pomoc europejska skierowana w postaci pomocy budżetowej do państw autorytarnych nie zawsze gwarantuje demokratyczny rozwój oraz że w ramach naszej oceny skuteczności pomocy powinniśmy koncentrować się na rezultatach udzielonej pomocy, a nie na wysokości przekazanych środków;
24. zaleca Unii Europejskiej, aby w przypadku najtrudniejszych partnerstw powstrzymała się od izolowania tych krajów, a raczej utrzymywała z nimi stosunki oparte na właściwym i skutecznym warunkowaniu służącym za rzeczywistą zachętę dla reform demokratycznych i przestrzegania obowiązków w zakresie dobrej administracji i poszanowania praw człowieka, a także aby upewniała się, że ludność rzeczywiście korzysta na tej współpracy; popiera podejście oparte na pomocy proporcjonalnej do podjętych działań, wspomniane w komunikacie zatytułowanym „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego”; jest zdania, że w zamian Unia nie powinna się wahać i wykorzystać środki przewidziane wcześniej dla krajów, których rządy nie dotrzymują zobowiązań w zakresie demokratycznego zarządzania, na rzecz państw bardziej zaawansowanych w realizacji podjętych zobowiązań, tak w ramach krajów Partnerstwa Eurośródziemnomorskiego, jak i Partnerstwa Wschodniego, oraz wzywa do kładzenia większego nacisku na propagowanie demokracji w polityce partnerstwa i sąsiedztwa;
25. wzywa Unię do stosowania bez wahania odpowiednie, współmierne i rozsądne sankcje skierowane przeciwko głównym władzom reżimu – a jednocześnie zapewniała wsparcie dla ludności i zwiększała bezpośrednią pomoc na rzecz wspierania społeczeństwa obywatelskiego – wobec krajów, które nie wywiązują się ze zobowiązań przyjętych w zakresie poszanowania praw człowieka, dobrej administracji i demokratyzacji, oceniając przed poczynieniem określonych kroków skutki takich sankcji dla ludności państw

otrzymujących pomoc; podkreśla, że współpraca z krajami trzecimi powinna opierać się na jednakowym wzajemnym poszanowaniu; wzywa do utworzenia sieci wsparcia finansowego pod egidą Banku Eurośródziemnomorskiego w celu promowania inicjatyw związanych z rozwojem technologii i przedsiębiorstw;

26. nalega, aby takie podejście wraz z nową, zmienioną Europejską Politykę Sąsiedztwa (EPS) oznaczało, że zróżnicowane podejście będzie wartościowym i wiarygodnym instrumentem tylko pod warunkiem, że będzie wymagać osiągnięcia tych samych celów dotyczących demokracji i praw człowieka przez wszystkie kraje partnerskie EPS; podkreśla, że UE po raz kolejny straciłaby wiarygodność, gdyby wprowadziła rozróżnienie pomiędzy „minimalnymi standardami”, które mają być przestrzegane przez kraje sprawiające największy kłopotów, a bardziej ambitnymi standardami dla najbardziej zaawansowanych państw;
27. wzywa Radę i ESDZ do uwzględnienia nakładania „rozsądnych” sankcji i groźenia ich zastosowaniem, które będą instrumentem polityki UE dotyczącej praw człowieka w stosunku do najbardziej represyjnych reżimów; jest przekonany, że wybrane środki karne, np. zamrażanie aktywów czy zakaz podróżowania nakładany na ważne osobistości, mogą i powinny być stosowane w taki sposób, aby nie zakłócały dalszych działań dyplomatycznych, dwustronnego handlu, udzielania przez UE pomocy i kontaktów między ludźmi; ponownie podkreśla jednak, że aby służyć za skuteczny środek przeciwdziałający naruszaniu praw człowieka, ukierunkowane sankcje muszą być nakładane w sposób systematyczny i konsekwentny oraz przy jak najdalej idącej współpracy międzynarodowej;
28. wzywa UE i państwa członkowskie do wywierania, o ile to konieczne, nacisku na rządy państw znanych z udokumentowanych przypadków naruszania praw człowieka, aby poprawić sytuację praw człowieka w tych państwach, a tym samym przyspieszyć proces demokratyzacji;
29. życzyłoby sobie utworzenia forum zrzeszającego parlamenty państw członkowskich i Parlament Europejski w celu omawiania kwestii dotyczących polityki zagranicznej, zwłaszcza gdy chodzi o tematy istotne, takie jak prawa człowieka i demokracja;

Pogłębienie wymiaru politycznego

30. uważa, że konieczne jest globalne i spójne podejście oparte na ukierunkowanych strategiach w zakresie rozwoju, praw człowieka, dobrej administracji, włączenia społecznego, promowania kobiet i mniejszości oraz tolerancji religijnej, stanowiące dodatkowe narzędzie w ramach polityki zagranicznej UE, niezbędne do pogodzenia dwóch podejść stosowanych w obszarze propagowania demokracji, tj. podejścia opartego na rozwoju, ukierunkowanego na postępie społeczno-gospodarczym dla wszystkich i wzroście uwzględniającym potrzeby ubogich oraz podejścia politycznego, popierającego pluralizm polityczny i demokrację parlamentarną oraz poszanowanie zasady państwa prawa, praw człowieka i podstawowych wolności oraz funkcjonowania społeczeństwa obywatelskiego; nalega, żeby to poparcie dla wymiaru politycznego krajów trzecich miało postać pluralistycznego wsparcia instytucjonalnego w zakresie tworzenia potencjału, zwłaszcza w odniesieniu do niezależności i integralności mechanizmów sądowniczych i zarządzania, w tym walki z korupcją, i raczej postać wsparcia instytucjonalnego, a nie

ingerencji; podkreśla wartość dodaną, jaką stanowią dawni posłowie do Parlamentu Europejskiego w działaniach UE na rzecz demokratyzacji;

31. zdecydowanie wspiera wszystkie inicjatywy, zachęty i środki na rzecz tworzenia potencjału w polityce zewnętrznej UE, mające na celu promowanie udziału kobiet w procesach decyzyjnych na wszystkich szczeblach, zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej, i uważa, że równa reprezentacja kobiet i mężczyzn w procesach decyzyjnych ma zagwarantować uwzględnienie kwestii, które mają wpływ na kobiety;
32. wzywa do zwiększania stopnia uwzględniania praw człowieka, demokracji, demokratycznych rządów i zasady państwa prawa we wszystkich działaniach UE z zakresu stosunków zewnętrznych zgodnie z istniejącymi i nowymi zobowiązaniami, zarówno z perspektywy instytucjonalnej, jak i polityki oraz instrumentów geograficznych/tematycznych;
33. wzywa UE i państwa członkowskie do dalszego utrzymywania apolitycznego charakteru pomocy humanitarnej, która jest udzielana w trakcie procesu demokratyzacji;
34. uznaje dokonywane przez Unię, często za pośrednictwem EIDHR, wysiłki wspierające niektóre grupy podmiotów działające na rzecz demokratycznych reform, takie jak obrońcy praw człowieka i niezależne media; nalega jednakże na konieczność lepszej organizacji demokratycznych partii politycznych, zwłaszcza tych, które propagują demokratyczne wartości, bez jednoczesnego opowiadania się po którejś stronie; wzywa do systematycznego wspierania nowo wybranych swobodnie i sprawiedliwie parlamentów, zwłaszcza w krajach przeżywających transformację lub tych, w których miała miejsce misja obserwacji wyborów UE; uważa, że takie wsparcie nie tylko powinno być automatycznie finansowane przez EIDHR, ale również przez instrumenty geograficzne;
35. odnotowuje podjętą przez Komisję i Wysoką Przedstawiciel decyzję o poparciu utworzenia Europejskiego Instytutu na rzecz Demokracji (EED), wspomagającego podmioty polityczne dążące do demokratycznych zmian w ich krajach; podkreśla, że przyszły EED nie powinien zastępować ani powielać pracy EIDHR czy innych już istniejących narzędzi na rzecz demokratyzacji lub zewnętrznych instrumentów finansowych, lecz powinien mieć inne cele, a także środki finansowe i zarządcze; wzywa właściwe instytucje UE do ulepszenia i usprawnienia istniejących instrumentów i przepisów mających na celu wspieranie demokracji w krajach trzecich; wzywa ESDZ, Komisję i nadchodzącą polską prezydentkę do przedstawienia jasnego rozróżnienia kompetencji przyszłego EED w stosunku do tych instrumentów i przepisów; kładzie nacisk na posiadane przez Parlament prawo dokonywania kontroli podczas procesu tworzenia przyszłego EED, podczas określania rocznych celów, priorytetów, spodziewanych wyników i przydziału środków finansowych w szerokim rozumieniu, a także w procesie realizacji i monitorowania działalności;
36. zachęca dawców pomocy do traktowania budowy demokracji jako imperatywu politycznego i moralnego, a nie wyłącznie technicznego działania, a także do pogłębiania wiedzy na tematy lokalne dotyczące krajów będących odbiorcami pomocy, tak aby pomoc była skutecznie ukierunkowana na dopasowanie się do kontekstu lokalnego;
37. podkreśla, że wszelkie strategie wspierania demokracji powinny być oparte na dialogu z

możliwie największą liczbą podmiotów lokalnych, aby były one w pełni uprawnione i były wyrazem woli ludności; wzywa z naciskiem Radę, ESDZ i Komisję do prowadzenia szerokich i pogłębionych konsultacji z ogółem stron;

38. z zadowoleniem przyjmuje skuteczną, natychmiastową i zintegrowaną reakcję Instrumentu na rzecz Stabilności w związku z sytuacjami kryzysowymi i brakiem stabilności w krajach trzecich, a także jego pomoc w tworzeniu warunków niezbędnych do wdrażania strategii politycznych wspieranych przez inne instrumenty: Instrument Pomocy Przedakcesyjnej, Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa, instrument współpracy na rzecz rozwoju oraz instrument współpracy gospodarczej;
39. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zadbały o systematyczną ocenę i ewaluację polityki równości płci oraz o poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności, zwłaszcza w związku z udzielaną przez UE pomocą finansową;
40. proponuje rozszerzenie mandatu zespołu ds. koordynacji wyborów (ECG) o strategię polityczną na rzecz wspierania demokracji i zachęca Urząd ds. Promowania Demokracji Parlamentarnej (OPPD) do prowadzenia ścisłej współpracy z ECG;
41. wzywa ESDZ i delegacje UE do uznania znaczenia zwiększania świadomości urzędników delegacji UE w zakresie działań na rzecz demokracji, a zwłaszcza wsparcia dla parlamentów;
42. podkreśla znaczenie uwzględniania strategii politycznych dotyczących demokratyzacji we wszystkich pracach Parlamentu Europejskiego, a także delegacji Parlamentu Europejskiego; uznaje ponadto znaczenie światowej współpracy międzyparlamentarnej w zakresie strategii politycznych dotyczących demokratyzacji za pośrednictwem takich for, jak Parlamentarzyści na rzecz Działań Globalnych;
43. podkreśla rolę, jaką w zakresie ochrony społeczeństwa mogą odgrywać legalne demokratyczne partie polityczne, prawdziwe ruchy społeczne oraz wolna prasa, prowadząc nadzór nad przejrzystością i odpowiedzialnością rządów, umożliwiając tym samym państwom ochronę praw człowieka i promowanie rozwoju społecznego i gospodarczego;
44. podkreśla znacznie roli, jaką społeczeństwo obywatelskie i parlamenty krajów trzecich odgrywają w zakresie demokratycznego nadzoru budżetowego, i jest przekonany, że jakimkolwiek bezpośredniemu wsparciu budżetowemu udzielanemu przez Unię musi towarzyszyć techniczne i polityczne zwiększenie możliwości sprawowania nadzoru przez parlamenty krajowe; potwierdza, że Unia powinna czynnie informować parlamenty krajów trzecich o zakresie swojej współpracy; zachęca OPPD do odgrywania czynnej roli we wspieraniu parlamentów pod względem demokratycznego nadzoru budżetowego; w tym kontekście wyraża szczególne zadowolenie i oczekiwania związane z zacieśnieniem współpracy z parlamentami krajów Partnerstwa Wschodniego w ramach EURONEST, który ukonstytuował się 3 maja 2011 roku. Wskazuje na tę inicjatywę Parlamentu Europejskiego, jako ważny element polityki zewnętrznej UE na rzecz demokratyzacji;
45. uważa, że podstawowe znaczenie ma to, aby w przyszłości społeczeństwo obywatelskie w bezpośredni sposób przyczyniało się do procesu dobrego zarządzania, a tym samym do

sprawowania nadzoru nad wdrażaniem umów; apeluje w związku z tym do Komisji i Rady o stworzenie ustrukturyzowanego mechanizmu monitorowania międzynarodowych umów UE, który angażowałby wszystkie części składowe społeczeństwa obywatelskiego z krajów trzecich, w tym podmioty niepaństwowe i partnerów społecznych, do udziału w procesie oceny wdrażania umów;

46. wyraża zadowolenie z powodu podjęcia przez Unię decyzji o opracowaniu oddzielnej dla każdego kraju strategii w dziedzinie praw człowieka; podkreśla, że powinny one obejmować również aspekty demokratyzacji; zachęca do szybkiego wprowadzenia ich w życie, aby Unia wkrótce dysponowała wspólną analizą sytuacji i potrzeb w każdym kraju, a także planem działania określającym, w jaki sposób instrumenty Unii będą w pełni wykorzystywane, uzupełniając się; podkreśla jednocześnie, że nowe strategie i ich wdrożenie muszą likwidować a nie wprowadzać nowe niespójności i podwójne standardy w zewnętrznej polityce UE na rzecz praw człowieka i demokratyzacji; podkreśla, że strategiczne krajowe dokumenty powinny kształtować całą politykę zewnętrzną dotyczącą danego kraju oraz wykorzystywanie instrumentów UE; występuje o udostępnianie ich Parlamentowi;
47. wzywa UE do uzależnienia przyszłych zobowiązań finansowych od postępów poczynionych przez kraje trzecie we wdrażaniu strategii na rzecz praw człowieka oraz od rzeczywistego postępu demokratycznego;
48. podkreśla, że równy udział kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach życia jest kluczowym elementem demokracji i że zaangażowanie kobiet w rozwój stanowi podstawową i powszechnie akceptowaną wartość oraz zasadniczy warunek rozwoju społeczno-gospodarczego i dobrych demokratycznych rządów;
49. podkreśla kluczową rolę UE w procesie demokratyzacji krajów trzecich oraz w propagowaniu równouprawnienia kobiet i mężczyzn zarówno w państwach członkowskich, jak i w stosunkach z krajami trzecimi, przez włączanie kwestii równości płci do priorytetów tematycznych i podnoszenie ich znaczenia, a także przez stosowanie w opracowywaniu i tworzeniu programów podejścia opartego na udziale społeczeństwa, przy jednoczesnym położeniu nacisku na zwalczanie stereotypów dotyczących płci oraz wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec kobiet, jak również przez włączanie kobiet w działania mające na celu zapobieganie konfliktom i ich zażegnywanie oraz przez stworzenie kobietom możliwości bycia aktywnymi obywatelami, z korzyścią dla społeczeństwa, przy zwróceniu szczególnej uwagi na kobiety znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji;
50. wzywa do przyjęcia strategicznego, opartego na określonych priorytetach i długoterminowego globalnego podejścia, które zagwarantuje, że kwestia równości płci będzie w centrum zainteresowania wszystkich strategii politycznych, programów, projektów i działań promowanych na szczeblu unijnym, jak również we wszystkich stosunkach, w tym we współpracy międzyparlamentarnej między UE a krajami trzecimi, gdyż ma to bezpośredni związek z poszanowaniem praw człowieka i zasad demokratycznych oraz z zagwarantowaniem spójności społecznej;
51. podkreśla potrzebę tworzenia silnych koalicji z innymi podmiotami na arenie międzynarodowej, takimi jak Unia Afrykańska i Liga Państw Arabskich, w celu bardziej

skutecznego wspierania demokratycznych wartości; apeluje do UE o czynne dążenie do tworzenia tych koalicji, zwłaszcza ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, w obszarze wspólnych wysiłków UE i Stanów Zjednoczonych podejmowanych na rzecz zwiększenia koordynacji ich polityk rozwojowych;

52. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Dyrekcji ds. Praw Człowieka i Demokracji w ramach ESDZ i wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do dopilnowania, aby w zewnętrznych przedstawicielstwach UE pracowała osoba wyznaczona do kontaktów w sprawach związanych z prawami człowieka i demokracją;
53. zauważa, że decyzja dotycząca utworzenia ESDZ wymaga prowadzenia rekrutacji personelu w oparciu o kompetencje i zapewnienia równowagi płci na wszystkich szczeblach; z zadowoleniem przyjmuje starania zmierzające do tego, by wśród szefów delegatury 50% stanowiły kobiety;¹ wzywa ESDZ do aktywnego propagowania równej reprezentacji kobiet i mężczyzn w instytucjach państwowych w krajach wychodzących z konfliktu;
54. podkreśla, że demokracja nie może mieć charakteru prawdziwie przedstawicielskiego bez równouprawnienia płci i udziału kobiet w życiu politycznym i procesach demokratyzacji; apeluje w związku z tym do UE o nadanie równouprawnieniu płci priorytetu w jej strategii na rzecz wspierania demokracji; podkreśla znaczenie wspierania obrońców praw kobiet i parlamentarzystek poprzez rozwijanie możliwości sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci; w szczególności wzywa UE do udzielania finansowego wsparcia i zapewniania możliwości tworzenia potencjału organizacjom praw kobiet, a także kandydatkom do życia politycznego i działaczom na rzecz praw człowieka i demokracji, którzy odgrywają ważną rolę w rewolucjach mających miejsce w świecie arabskim;
55. popiera odgrywanie przez kobiety roli „rzeczniczek pokoju” w zapobieganiu konfliktom i w ich rozwiązywaniu, a także dokłada starań, żeby czynnie angażować je w działania z korzyścią dla społeczeństwa;
56. podkreśla znaczenie ochrony praw dziewcząt i kobiet, w tym praw do równego traktowania i edukacji, dla demokratyzacji każdego społeczeństwa;
57. popiera regionalne programy na rzecz ochrony grup szczególnego ryzyka, zwłaszcza dzieci, kobiet i osób starszych;
58. wyraża głębokie przekonanie, że wspieranie jednostek – zwłaszcza kobiet – i społeczeństwa obywatelskiego przez edukację, szkolenia i podnoszenie świadomości, przy jednoczesnym ułatwianiu rzeczywistego propagowaniu wszystkich praw człowieka, w tym praw społecznych, gospodarczych i kulturalnych, stanowi istotne uzupełnienie działań zmierzających do opracowania i wdrożenia wszystkich strategii politycznych i programów na rzecz demokratyzacji, które powinny być odpowiednio finansowane;
59. podkreśla konieczność opracowania specjalnych programów szkoleniowych dla kobiet-

¹ Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Dziennik Urzędowy L 201 z 3.8.2010, s. 30 - 40

przedsiębiorców w celu zwiększenia ich udziału w światowym handlu;

60. wzywa Radę i Komisję do opracowania strategii politycznej wokół misji obserwacji wyborów UE, mianowicie przez przedstawienie projektu politycznego, w który wpisuje się każda misja; żąda, aby w ramach rocznej debaty z wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą w Parlamencie Europejskim, poświęconej prawom człowieka, dokonywać – w dwa lata po zakończeniu każdej misji – oceny postępów demokracji i aspektów pozostających do poprawy; ponownie potwierdza korzyści płynące ze zwrócenia się do byłych parlamentarzystów o słuzenie kompetencjami i doświadczeniem w ramach misji obserwacji wyborów lub ich działań następczych;
61. podkreśla, zwłaszcza w kontekście ograniczonych dostępnych środków finansowych, znaczenie wyboru krajów priorytetowych dla misji obserwacji wyborów w oparciu o rzeczywiste skutki, jakie misja może mieć dla wspierania procesu rzeczywistej demokracji w długoterminowej perspektywie; zachęca ESDZ do stosowania bardzo wybiórczego podejścia dla dokonania tego wyboru; przypomina, że grupa koordynacji obserwacji wyborów, której opinii zasięga się w sprawie rocznego programu misji obserwacji wyborów Unii, opracowała precyzyjne kryteria w tej kwestii; wzywa do zwiększenia czujności w odniesieniu do zgodności z metodyką i zasadami ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, zwłaszcza dotyczącymi niezależności i skuteczności danej misji;
62. podkreśla znaczenie sformułowania na koniec każdej misji obserwacji wyborów zaleceń realistycznych i możliwych do zrealizowania; wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do dostosowania się do wniosków, a Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na wspieranie wdrażania tego typu zaleceń za pomocą współpracy; kładzie nacisk na znaczenie odpowiedniej kontroli realizowania tych zaleceń; żąda, żeby rozpowszechnianie i kontrola tych zaleceń należały do delegacji UE, oraz żeby zapewnić konieczne środki; podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy z sygnatariuszami Deklaracji zasad międzynarodowej obserwacji wyborów w celu zwiększenia skuteczności działań związanych z wyborami na całym świecie;
63. podkreśla znaczenie procesu wsparcia politycznego, który nie jest ukierunkowany wyłącznie na okres bezpośrednio poprzedzający wybory i okres następujący bezpośrednio po wyborach, ale który opiera się na ciągłości; pochwała w związku z tym wartościową pracę wykonywaną przez fundacje polityczne;
64. podkreśla, że rządy muszą ponosić odpowiedzialność za naruszenia praw człowieka, niewłaściwe zarządzanie, korupcję i sprzeniewierzenie zasobów krajowych, które powinny zostać wykorzystane z korzyścią dla całego społeczeństwa; w tym kontekście wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do dalszego podejmowania wysiłków na rzecz wspierania dobrego zarządzania oraz do zwalczania bezkarności, w tym poprzez domaganie się pełnej współpracy krajów trzecich z Międzynarodowym Trybunałem Karnym (MTK), zapewniając uwzględnianie zobowiązań statutu rzymskiego w nowych porozumieniach;
65. wzywa do utrzymania i wzmocnienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie w ramach przyszłego przeglądu instrumentów finansowych i domaga się przeznaczenia większych środków na ten instrument;

Popieranie społeczeństwa obywatelskiego

66. podkreśla konieczność zdecentralizowanego podejścia, uzupełniającego wymiar polityczny, służącego lepszemu uwzględnieniu realiów życia ludności w danym kraju, opartego na wsparciu dla organizacji lokalnych, lecz także regionalnych, które pomagają umacniać demokrację poprzez tworzenie forów dla dialogu i wymiany dobrych praktyk z Unią, lecz także z innymi krajami partnerskimi danego regionu;
67. proponuje opracowanie bardziej otwartej i dynamicznej polityki wsparcia dla społeczeństwa obywatelskiego, sprzyjającej demokratyzacji i udziałowi społeczeństwa obywatelskiego; sugeruje, aby wpływ takich ruchów i jednostek był wspierany za pośrednictwem specjalnych programów, a także przez włączenie tego pojęcia do istniejących programów;
68. podkreśla konieczność poszerzenia możliwości społeczeństwa obywatelskiego – poprzez edukację i kampanie uświadamiające – oraz umożliwienia mu uczestnictwa w procesach politycznych; podkreśla, że ścisłe partnerstwo między sektorem publicznym i sektorem prywatnym, a także nadanie odpowiednich uprawnień instytucjom nadzoru, w tym parlamentom krajowym, jest kluczem do wspierania demokracji;
69. nawołuje do ukierunkowanego wsparcia nieekstremistycznych ruchów społecznych, prawdziwie niezależnych środków przekazu i partii politycznych pracujących na rzecz demokracji w państwach autorytarnych i młodych demokracjach, w celu promowania uczestnictwa publicznego, wsparcia zrównoważonego systemu wielopartyjnego i poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka; uważa, że europejski instrument na rzecz demokracji i praw człowieka powinien odgrywać główną rolę w tej dziedzinie.
70. wzywa do udzielania wsparcia na rzecz powszechnego udziału wszystkich zainteresowanych stron w rozwoju krajów i zachęca wszystkie grupy społeczeństwa do brania udziału w procesie budowania demokracji; uznaje ważną rolę, jaką odgrywają organizacje pozarządowe i inne podmioty niepaństwowe we wspieraniu demokracji, sprawiedliwości społecznej i praw człowieka;
71. popiera opracowanie praktyki poszukiwania innowacyjnych sposobów angażowania społeczeństwa obywatelskiego, partii politycznych, mediów i innych politycznych podmiotów pozarządowych w dialogi z krajami trzecimi prowadzone na szczeblu UE;
72. popiera udzielanie finansowania społeczeństwu obywatelskiemu za pośrednictwem EIDHR oraz przydzielanie środków finansowych projektom lokalnym prowadzonym przez organizacje pozarządowe; sugeruje stopniowe zwiększanie przydzielanych środków, jeśli sytuacja w danym kraju umożliwia społeczeństwu obywatelskiemu i demokracji osiągnięcie sukcesu;
73. podkreśla, że dostęp do informacji i niezależne media mają podstawowe znaczenie dla zwiększania publicznego zapotrzebowania na demokratyczne reformy, i w związku z tym wzywa do udzielania większego wsparcia w obszarach propagowania wolności „starych” i „nowych” mediów, ochrony niezależnych dziennikarzy, ograniczania przepaści cyfrowej oraz ułatwiania dostępu do internetu;

74. docenia działania państw członkowskich UE we wspieraniu demokratyzacji na świecie, takie jak m.in. „program współpracy rzeczników praw obywatelskich państw Partnerstwa Wschodniego 2009–2013”, zainicjowany wspólnie przez polskiego i francuskiego rzecznika praw obywatelskich, zmierzający do zwiększenia zdolności urzędów rzeczników, organów rządowych oraz organizacji pozarządowych państw Partnerstwa Wschodniego w realizacji zadań ochrony praw jednostki i budowy demokratycznego państwa prawa. Podkreśla konieczność koordynacji tych działań w ramach UE oraz korzystania z ich doświadczeń przez instytucje UE;
75. potwierdza zaangażowanie UE w zwalczanie handlu ludźmi i wzywa Komisję do zwracania szczególnej uwagi na państwa przechodzące proces demokratyzacji, ponieważ ich społeczeństwa są szczególnie podatne na to, by stać się ofiarami handlu ludźmi; zwraca się o prowadzenie ścisłej współpracy w tym zakresie przez DG DEVCO, DG ENLAR, DG HOME oraz unijnego koordynatora ds. przeciwdziałania handlowi ludźmi;
76. dostrzega wagę współpracy Unii Europejskiej i Rady Europy na rzecz demokratyzacji na świecie; z zadowoleniem przyjmuje informację o rozpoczęciu realizacji wspólnych programów Unii Europejskiej i Rady Europy wspierających demokrację, dobre zarządzanie i stabilność w krajach Partnerstwa Wschodniego;
77. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, ESDZ oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

4.5.2011

OPINIA KOMISJI ROZWOJU

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokracji
(2011/2032 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Alf Svensson

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że demokracja i prawa człowieka są od siebie wzajemnie zależne; uważa wolne i uczciwe wybory za niezbędne, ale jednak niewystarczające dla ugruntowania demokracji;
2. uważa natomiast, że zwalczanie ubóstwa i usunięcie przeszkód utrudniających danym państwom rozwój może mieć decydujący wpływ na procesy demokratyczne;
3. podkreśla, że demokracja jako system rządów przewiduje mechanizmy podziału władzy politycznej i zarządzania konfliktami, które odgrywają decydującą rolę dla stabilności i pokoju społeczeństw; zauważa jednak, że demokracja musi wyrastać na gruncie krajowym i nie może być zaszczipiana sztucznie przez podmioty zewnętrzne; argumentuje, że UE wraz ze społecznością międzynarodową może odegrać aktywną rolę, popierając proces ugruntowywania demokracji;
4. uważa, że aby wybory można było uznać za demokratyczne, wolne i uczciwe, wcześniej muszą zostać spełnione pewne warunki: przestrzeganie praw politycznych i obywatelskich, poszanowanie wolności wypowiedzi i informacji, równy dostęp do mediów oraz przestrzeganie zasady pluralizmu politycznego;
5. uważa, że istotnym warunkiem powodzenia procesu demokracji jest skupienie się na kwestiach rozwoju społecznego i gospodarczego danego kraju, aby zapewnić ludności możliwość korzystania z podstawowych praw, takich jak prawo do edukacji, opieki

zdrowotnej czy zatrudnienia;

6. zauważa, że pomoc europejska skierowana w postaci pomocy budżetowej do państw autorytarnych nie zawsze gwarantuje demokratyczny rozwój oraz że w ramach naszej oceny skuteczności pomocy powinniśmy koncentrować się na rezultatach udzielonej pomocy, a nie na wysokości przekazanych środków;
7. podkreśla rolę, jaką w zakresie ochrony społeczeństwa mogą odgrywać legalne demokratyczne partie polityczne, prawdziwe ruchy społeczne oraz wolna prasa, prowadząc nadzór nad przejrzystością i odpowiedzialnością rządów, umożliwiając tym samym państwom ochronę praw człowieka i promowanie rozwoju społecznego i gospodarczego;
8. nalega na stosowanie surowych kryteriów kwalifikowalności do otrzymania wsparcia budżetowego; nalega, by Komisja powstrzymała się od stosowania tego rozwiązania w krajach, gdzie niemożliwe jest zagwarantowanie przejrzystości wydatków publicznych, a także nalega, by wsparciu budżetowemu zawsze towarzyszyły działania na rzecz rozwoju kontroli parlamentarnej i zdolności kontrolnych kraju będącego beneficjentem wsparcia, jak również działania na rzecz poprawy przejrzystości i publicznego dostępu do informacji oraz by społeczeństwo obywatelskie było zaangażowane w nadzorowanie wykorzystania wsparcia;
9. uważa, że niezależny system sądownictwa i niezależne media mają decydujący wpływ na kształt i regulowanie procesu demokratycznego, którego celem jest wzmocnienie rządów prawa, utworzenie instytucji demokratycznych (w tym funkcjonującego parlamentu), ustanowienie prawdziwego pluralizmu politycznego i zwiększenie roli społeczeństwa obywatelskiego;
10. zachęca dawców pomocy do traktowania budowy demokracji jako imperatywu politycznego i moralnego, a nie wyłącznie technicznego działania, a także do pogłębiania wiedzy na tematy lokalne dotyczące krajów będących odbiorcami pomocy, tak aby pomoc była skutecznie ukierunkowana na dopasowanie się do kontekstu lokalnego;
11. dostrzega ważną rolę kobiet w procesie demokratyzacji, zwłaszcza w ostatnich latach; wzywa państwa członkowskie i UE, aby we współpracy z szeroko pojętą społecznością międzynarodową wspierały kobiety w walce o równe prawa, równość płci i wzmocnienie pozycji w społeczeństwie;
12. podkreśla konieczność poszerzenia możliwości społeczeństwa obywatelskiego – poprzez edukację i kampanie uświadamiające – oraz potrzebę promowania jego uczestnictwa w procesach politycznych; podkreśla, że ścisłe partnerstwo między sektorem publicznym i sektorem prywatnym, a także nadanie odpowiednich uprawnień instytucjom nadzoru, w tym parlamentom krajowym, jest kluczem do wspierania demokracji;
13. wzywa UE do nadania priorytetowego charakteru wyczerpującemu dialogowi na temat wartości i norm demokratycznych z wszystkimi podmiotami zaangażowanymi we wszystkie działania wzmacniające demokrację; podkreśla, że budowa i wzmacnianie demokratycznych instytucji może pozytywnie wpłynąć na rozwój gospodarczy i ograniczyć ubóstwo;

14. podkreśla znaczenie opracowania analizy lokalnej sytuacji w dziedzinie praw człowieka, która powinna stanowić podstawę wszelkich działań na rzecz rozwoju; wzywa Komisję do włączania do wszystkich krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych sekcji dotyczącej sytuacji w zakresie demokracji i praw człowieka oraz do udzielania bardziej szczegółowych informacji na temat oddziaływania inicjatyw wspierających demokrację;
15. wyraża zadowolenie z utworzenia Dyrekcji ds. Demokracji i Praw Człowieka w Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych i zwraca się do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel o mianowanie w zewnętrznych przedstawicielstwach UE osoby kontaktowej w dziedzinie praw człowieka i demokracji;
16. nawołuje do ukierunkowanego wsparcia nieekstremistycznych ruchów społecznych, prawdziwie niezależnych środków przekazu i partii politycznych pracujących na rzecz demokracji w państwach autorytarnych i młodych demokracjach, w celu promowania uczestnictwa publicznego, wsparcia zrównoważonego systemu wielopartyjnego i poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka; uważa, że europejski instrument na rzecz demokracji i praw człowieka powinien odgrywać główną rolę w tej dziedzinie.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	2.5.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 22 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schieber-Jastram, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Kriton Arsenis, Proinsias De Rossa, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Martin Kastler, Krzysztof Lisek, Csaba Óry, Bart Staes
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Edit Bauer

11.5.2011

OPINIA KOMISJI PRAW KOBIEC I RÓWNOUPRAWNIENIA

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokracji
(2011/2032 (INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Antigoni Papadopoulou

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW) przyjętą w 1979 r.,
- 1. podkreśla, że równy udział kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach życia jest kluczowym elementem demokracji i że zaangażowanie kobiet w rozwój stanowi podstawową i powszechnie akceptowaną wartość oraz zasadniczy warunek rozwoju społeczno-gospodarczego i dobrych demokratycznych rządów;
- 2. wzywa do przyjęcia strategicznego, opartego na określonych priorytetach i długoterminowego globalnego podejścia, które zagwarantuje, że kwestia równości płci będzie w centrum zainteresowania wszystkich wspólnotowych strategii politycznych, programów, projektów i działań promowanych na szczeblu unijnym, jak również we wszystkich stosunkach, w tym we współpracy międzyparlamentarnej między UE a krajami trzecimi, gdyż ma to bezpośredni związek z poszanowaniem praw człowieka i zasad demokratycznych oraz z zagwarantowaniem spójności społecznej;
- 3. podkreśla potrzebę uwzględnienia problematyki płci przy wdrażaniu wytycznych, wraz z ukierunkowanymi działaniami na rzecz obrońców praw człowieka i innych grup szczególnego ryzyka, takich jak dziennikarze i aktywiści zajmujący się propagowaniem praw gospodarczych, społecznych i kulturowych oraz praw dzieci, a także osoby zajmujące się prawami mniejszości;

4. podkreśla kluczową rolę Unii Europejskiej w procesie demokratyzacji krajów trzecich oraz w propagowaniu równouprawnienia kobiet i mężczyzn zarówno w państwach członkowskich, jak i w stosunkach z krajami trzecimi, przez włączanie kwestii równości płci do priorytetów tematycznych i podnoszenie ich znaczenia, a także przez stosowanie w opracowywaniu i tworzeniu programów podejścia opartego na udziale społeczeństwa, przy jednoczesnym położeniu nacisku na zwalczanie stereotypów dotyczących płci oraz wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec kobiet, jak również przez włączanie kobiet w działania mające na celu zapobieganie konfliktom i ich zażegnywanie oraz przez stworzenie kobietom możliwości bycia aktywnymi obywatelami, z korzyścią dla społeczeństwa, przy zwróceniu szczególnej uwagi na kobiety znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji;
5. popiera odgrywanie przez kobiety roli „rzeczniczek pokoju” w zapobieganiu konfliktom i w ich rozwiązywaniu, a także dokłada starań, żeby czynnie angażować je w działania z korzyścią dla społeczeństwa;
6. popiera regionalne programy na rzecz ochrony grup szczególnego ryzyka, zwłaszcza dzieci, kobiet i osób starszych;
7. zdecydowanie wspiera wszystkie inicjatywy, zachęty i środki na rzecz tworzenia potencjału w polityce zewnętrznej UE, które mają zagwarantować udział kobiet w procesach decyzyjnych na wszystkich szczeblach, zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej, a ponadto uważa, że równa reprezentacja kobiet i mężczyzn w procesach decyzyjnych ma zagwarantować uwzględnienie kwestii, które mają wpływ na kobiety;
8. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zadbały o systematyczną ocenę i ewaluację polityki równości płci oraz o poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności, zwłaszcza w związku z udzielaną przez Unię Europejską pomocą finansową;
9. wyraża głębokie przekonanie, że wspieranie jednostek – zwłaszcza kobiet – i społeczeństwa obywatelskiego przez edukację, szkolenia i podnoszenie świadomości, przy jednoczesnym skutecznym propagowaniu wszystkich praw człowieka, w tym praw społecznych, gospodarczych i kulturalnych, stanowi istotne uzupełnienie działań zmierzających do opracowania i wdrożenia wszystkich strategii politycznych i programów na rzecz demokratyzacji, które powinny być odpowiednio finansowane;
10. podkreśla konieczność opracowania specjalnych programów szkoleniowych dla kobiet przedsiębiorców w celu zwiększenia ich udziału w światowym handlu;
11. zauważa, że decyzja dotycząca utworzenia Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych wymaga prowadzenia rekrutacji personelu w oparciu o kompetencje i zapewnienia równowagi płci na wszystkich szczeblach; z zadowoleniem przyjmuje starania zmierzające do tego, by wśród szefów delegatury 50% stanowiły kobiety¹. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do aktywnego propagowania równej reprezentacji kobiet i mężczyzn w instytucjach państwowych w krajach wychodzących z konfliktu;

¹ Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Dziennik Urzędowy L 201 z 3.8.2010, s. 0030 – 0040

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	9.5.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 25 -: 0 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Anne Delvaux, Gesine Meissner, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Stanimir Ilchev

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.6.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 44 - : 2 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Jelko Kacin, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Bernd Posselt, Hans-Gert Pötering, Cristian Dan Preda, Jacek Saryusz-Wolski, Hannes Swoboda, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Véronique De Keyser, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Lorenzo Fontana, Agnès Le Brun, Vittorio Prodi
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Katarína Neveďalová